جناب اسم اللّه الجمال علیه من کلّ بهآء ابهاه

۱۵۲

هو المشفق العطوف الغفور الرّحیم

تاللّه یا اسمی الجیم قد قرئ لدی العرش کتابک و وجدت منه نفحات حبّک للّه یشهد بذلک قلمی الأعلی فی هذا اللّیل الّذی فیه ینطق جمال القدم بما تضوّع منه عرف الحیوة بین العالمین و انّک اذا فزت به قم و قل لک الحمد یا اله العالمین

ان یا اسمی المیم ان استمع النّدآء من شطر السّجن لعمری انّ لسانی یشهد بحبّک للّه و باقبالک الیه ان اطمئنّ بفضل ربّک و قل لک الثّنآء یا محبوب العالمین

ان یا اسمی الألف تشهد الف الابداع بأنّک انت الّذی سمعت النّدآء و اقبلت الی الأفق الأعلی و تمسّکت بالمعروف و استقمت علی حبّ مولاک اذ کان مضطرباً کلّ قویّ امین

ان یا اسمی اللّام انّ ربّک العلّام ینادیک من مقرّ عرشه العظیم و یشهد لک بما تقرّ به عینک و یسترّ به قلبک و یأخذ عرف العنایة کلّ صغیر و کبیر لا تحزن من شیء انّه یسمع و یری و ینزل لک ما تفرح به قلوب العارفین لعمری لو تجد نفحات هذه الآیات لتطیر من الاشتیاق و تصیح فی البیت لک الفضل یا من فی قبضتک ملکوت السّموات و الأرضین انّا خلقناک و ربّیناک و اسمعناک و اریناک منظری الکریم

یا اسمی الجمال علیک بهآء اللّه فی کلّ حین و بعد حین و قبل حین انت الّذی تمسّکت بالحبل الأعظم و حملت الرّزایا فی حبّ اللّه ربّ العالمین انّا کنّا معک اذ دخلت فی السّجن و کانت معک انفس معدودات انّ ربّک لهو البصیر الخبیر

ان اذکر من سمّی بعلی قبل اکبر انّه ممّن وفی بمیثاق اللّه و عهده و استشهد فی سبیلی المستقیم انّا نذکره فی هذا الحین و نقول علیک بهآء اللّه و بهآء من فی الملإ الأعلی و بهآء الّذین فازوا بهذا الأمر البدیع یا علی قبل اکبر انّک انت دخلت الرّمس و محبوب العالم یذکرک فی هذا المقرّ الرّفیع انت الّذی توجّهت الی وجه مولاک و قطعت البرّ و البحر الی ان دخلت شاطئ البحر الّذی ینادی کلّ قطرة منه قد تمّ المیقات و اتی الرّحمن بسلطان مبین و اقبلت الی افق الظّهور و قمت لدی الباب و فزت بأنوار الوجه و سمعت ندآء اللّه المهیمن العزیز الحمید و کنت فی جوار رحمته ایّاماً معدودات ثمّ رجعت باذنه و دخلت السّجن فی حبّه انّ ربّک لهو الشّاهد السّمیع طوبی لمن یذکره بعده بما نطق به القلم الأعلی فی هذا المقام المنیع نشهد انّه ممّن انفق روحه فی حبّ مولاه فی یوم فیه زلّت اقدام العارفین انّا نذکره و الّذین معک لیشهد الکلّ بفضل اللّه و رحمته انّه لهو المعطی الغفور الکریم ثمّ نبشّرک بفضل آخر انّ ربّک لهو المبشّر الخبیر انّا قد غفرنا اخاک الّذی صعد الی اللّه و نشهد انّه ممّن اقبل الی الأفق الأعلی و بلغ الغایة القصوی کلّ ذلک من فضلی علیک لتکون من الشّاکرین انّه فی الأفق الأبهی یشهد بذلک لسان عظمتی فی هذا المقرّ المنیر

انّا نذکر فی هذا المقام من سمّی بعلی قبل نقی لیبقی ذکره بدوام اسم اللّه الملک المقتدر العزیز الحمید ان یا قلم الأعلی ان اذکره بالرّوح و الرّیحان ثمّ اشهد له بما شهد له الرّحمن انّ ربّک لهو المعلّم الأمین قل طوبی لک یا من صعدت الی الرّفیق الأعلی و توجّهت الی المقام الأسنی اشهد انّک قد سمعت النّدآء و اقبلت و آمنت و کنت من الفائزین انت الّذی ما منعتک شؤونات الخلق عن الحقّ قمت علی الذّکر و الثّنآء بین ملإ الانشآء و توجّهت بوجهک الی وجه اللّه المشرق من هذا الأفق المنیر طوبی للّذین فازوا بهذا المقام و نعیماً لکلّ مقبل اقبل الی اللّه العزیز الجمیل

ثمّ نذکر من سمّی بعندلیب الّذی طار فی هوآء محبّة الرّحمن و فاز بظهور اللّه فی یومه البدیع انّا نذکره بأحسن الذّکر و نرسل الیه نفحات الآیات من هذا المقام الّذی فیه ینطق لسان العظمة الملک للّه العزیز المنیع یخاطبه جمال القدم و یقول علیک ثنآء اللّه یا من کنت ناطقاً بذکر ربّک و علیک بهآء اللّه یا من کنت ناظراً الی مشرق فضل ربّک العلیم کذلک ذکرنا الّذین سمعوا ندآء اللّه و اقبلوا الیه بقلوبهم و شهدوا بما شهد الرّحمن اذ استوی علی عرشه العظیم نعیماً لهم و طوبی لهم بما فازوا فی هذا الحین بکوثر ذکر ربّهم المقتدر القدیر هل تعادل بهذا الفضل کنوز العالم لا واسمی الأعظم ولکنّ النّاس اکثرهم من الرّاقدین

بشارة بعد بشارة بما توجّه وجه القدم من شطر سجنه الأعظم الی من سمّی بمحمّد قبل علی الّذی فاز بعرفان اللّه مالک الایجاد انّا نذکره بلحن اللّه ربّ الآخرة و الأولی بذکر تمرّ به رائحة القمیص بین العالم و یتضوّع عرف الرّحمن فی الامکان انت الّذی اقبلت الی قبلة الآفاق و آمنت بالّذی اعرض عنه اکثر العباد طوبی لک بما فزت برحیق الحیوان الّذی ادارته انامل عطآء ربّک الرّحمن بین الامکان اشهد انّک تقرّبت و توجّهت و عرفت و اخذت و شربت باسم اللّه مالک الأدیان هل من ذی اذن لیسمع لحن اللّه هل من ذی بصر لیشاهد انوار الوجه هل من ذی شمّ یجد رائحة الفرع الّذی علّق علی ظهر اللّه المقتدر العزیز المنّان انت فی الرّفیق الأعلی و ربّک الأبهی یراک و یذکرک لیکون ذکره آیة لمن فی الابداع

یا جمال قد سمعنا منک ما کان شاهداً لخضوعک للّه و خشوعک لوجهه و عجزک و ابتهالک لدی اللّه المقتدر العزیز الوهّاب انّه یکون معک فی کلّ الأحیان و یذکرک و الّذین معک انّه لهو العزیز البصّار و نکبّر من هذا المقام الأعلی و المقرّ الأسنی علی اهلک و من نسب الیک انّ ربّک لهو المبیّن المختار لا یعزب عن علمه من شیء یذکر من یشآء بما یبقی به ذکره بدوام ملک اللّه مالک الأنام ای جمال کتابت بلحاظ مالک اسماء فائز و جواب آن از سماء مشیّت الهی نازل بشأنی که هر کلمهٔ آن شهادت میدهد بر فضل محبوب عالم و عنایت او ان اشهد و کن من الشّاکرین و مخصوص هر یک از اسماء که در کتاب آن جناب بود آیات بدیعهٔ منیعه نازل ای جمال قسم بشمس محبّت که از افق عالم مشرقست و بأعلی الضّیآء و ابهی النّور ظاهر و باهر که اگر جمیع ناس در ساعتی از ساعات بقلوب مقدّسهٔ مطهّره توجّه نمایند و ندآء اللّه را اصغا کنند و اطوار اوراق سدرهٔ منتهی را مشاهده نمایند البتّه کلّ از فیض بحر اعظم محروم نمانند و در این فجر منیر بعنایت حقّ فائز گردند ولکن انّهم فی غفلة و ربّک هو الشّاهد الخبیر اهل خانه و منتسبین شما جمیع لدی العرش مذکورند و جمیع بعنایت الهی فائز شده و میشوند لا تحزن من شیء قد قدّر لک ما تفرح به القلوب انّ ربّک لهو الصّادق المخبر الأمین

یا اسمی الجمال قد توجّه فی هذا الحین وجه ربّک الی من سمّی ببزرک لیجد نفحات الوحی و ینطق بثنآء ربّه الخبیر انّ الّذی توجّه الی اللّه انّه یتوجّه الیه فضلاً من عنده و انا العلیم من نطق بهذا الاسم الأعظم یوقن بأنّه کان مذکوراً لدی العرش یشهد بذلک ربّک و انا الشّهید کبّر من قبلی علی وجهه قل تاللّه قد فزت بالفوز الأعظم اذ ذکرک مالک القدم فی هذا اللّوح الحفیظ ان افرح بفضل مولاک ثمّ اشکره انّ ربّک لهو السّمیع هذا یوم فیه انجذبت الأشیآء من ندآء مالک الأسمآء و یسمع من کلّ ذرّة من الذّرّات تهلّل و تکبّر و تتحرّک شوقاً الی ظهور اللّه فی هذا المقام المبین یا جمال ان اشهد ثمّ انظر ثمّ اذکر ما رأیت بعینک اذ کنت قائماً لدی الباب و کان متوجّهاً الیک وجه اللّه ربّ العالمین ان افرح بفضلی ثمّ عنایتی ثمّ مواهبی و رحمتی الّتی سبقت الأشیآء و بحر کرمی الّذی احاط العالمین و ما ذکرت فی الّذین اقبلوا الی المظلوم بشّرهم بذکری ایّاهم لیکوننّ من الفرحین قد عرض لدی العرش العبد الحاضر کلّ اسم کان مذکوراً فی کتابک و نزّلنا له ما فاح به عرف الفضل بین السّموات و الأرضین طوبی لهم بما فازوا بعرفان اللّه فی ایّامه و تمسّکوا بحبله المنیر

یا اهل الطّآء لعمر اللّه انّ المقصود یذکرکم و ینادیکم من هذا المقام البعید و یدعوکم الی مقام لا یأخذه الفنآء انّ ربّکم العلیم لهو الشّاهد الأمین قد ذکرناکم مرّةً بعد مرّة ان افرحوا بفضل ربّکم و کونوا من الشّاکرین ان ابشروا بما توجّه الیکم وجه

اللّه من هذا الأفق البديع قولوا لک الحمد یا اله العالم و مالک القدم بما تحرّک باسمنا قلمک الأعلی و تضوّع منه عرف عنایتک لهؤلآء العباد نشهد انّک انت الفضّال و نحن من السّائلین

و ما ذکرت فی اهل الهآء و المیم انّا نزّلنا لهم الآیات فضلاً من لدنّا و انا الکریم و نزّلنا لملّة الکلیم فی هناک ما اردته من فضل ربّک الرّحیم و نذکر اهل الشّین و السّین و المیم الّذین فازوا برحیق البقآء الّذی فکّ ختمه باصبع ارادة مالک الانشآء طوبی لهم ثمّ طوبی لهم و حسن مآب ان یا احبّائی فی الشّین تاللّه قد ذکرکم مالک الأسمآء بآیات لا یراها المحو فی ممالک الابداع انّ مالک الاختراع یشهد بذلک و عن ورائه کلّ عارف علّام

یا رضا قد سمعت النّدآء مرّةً بعد مرّة ان استمع فی هذه الکرّة الأخری و توجّه بالوجه الأطهر الی المنظر الأکبر و بالقلب الأنور الی افق ظهور ربّک العزیز الوهّاب قل

لک الثّنآء یا مالک البقآء و لک الذّکر یا من بیدک زمام الایجاد اشهد انّک قد قرّبتنی و شرّفتنی و عرّفتنی و اسمعتنی ندائک الأحلی فی ملکوت الانشآء و انّک انت الکریم الفضّال اسألک بالاسم الأعظم بأن تجعلنی ناطقاً بذکرک و تؤیّدنی علی الاستقامة الکبری علی امرک الّذی به انقلبت الأسمآء و ناحت قبائل الأرض کلّها الّا من شآء کرمک الّذی احاط الامکان

و نذکر الّذین فی هناک لیحرّکهم عرف آیات ربّهم الرّحمن و نکبّر من هذا المقام علی وجوههم و نوصیهم بما ینبغی لهذه الأیّام

ان یا قلمی الأعلی ان اذکر من سمّی بطالب لیفرح بذکری و یکون قائماً علی خدمة هذا الأمر الّذی به زلّت الأقدام یا طالب ان استمع ندآء المظلوم تاللّه انّه ما اراد لک الّا ما یقرّبک الی اللّه ربّ الغیب و الاجهار ان اعمل بما وصّیناک من قبل بلسان الصّدق ثمّ تشبّث بذیل رحمة ربّک فالق الأصباح قل

ای ربّ لک الحمد بما عرّفتنی و علّمتنی و اشهدتنی قد توجّهت الیک بکلّی و اسألک بأن لا تدعنی بنفسی و انّک انت المقتدر المنّان

و نذکر احبّائی فی السّین قل ان افرحوا بذکری و ثنائی لعمر اللّه یبقی لکم ما جری من هذا القلم الّذی شهد انّه لا اله الّا انا المقتدر العزیز الفضّال انّا نراکم فی حبّ اللّه و امره و نوصیکم بالاستقامة الکبری لأنّ بها ترتفع اعلام النّصرة بین الأرض و السّمآء و یغرّد عندلیب البقآء فی الأجوآء انّه لا اله الّا هو المقتدر علی الأکوان خذوا رحیق البیان باسمی ثمّ اشربوا منه بذکری الّذی احاط الجهات طوبی لکم بما تشرّفتم بذکر اللّه و توجّهتم فی یوم فیه زلّت الأقدام

یا قلمی توجّه الی اهل المیم الّذین شربوا رحیق العرفان فی ایّام الرّحمن و فازوا بهذا الذّکر الجمیل انّا سمعنا ندآء کلّ واحد منکم و نراکم علی ما انتم علیه فضلاً من لدی اللّه العلیم الخبیر

انّا نذکر من سمّی بعلی (ملّا علی جان) فی ملکوت الأسمآء لیسمع ندآء ربّه الکریم ان یا علی ان استعدّ لاصغآء ندآء ربّک الأبهی الّذی ارتفع من هذا الأفق الأعلی و المنظر الأسنی لتشهد بما شهد الملأ الأعلی انّ ربّک لهو المبیّن العزیز الحمید قم علی خدمة مولاک علی شأن یتحیّر به ما سواک کذلک یأمرک قلم الأمر من هذا المقام المنیر تمسّک بالعروة الاستقامة و تشبّث بذیل رحمة ربّک و قل

یا اله الأسمآء و فاطر السّمآء و المهیمن علی الأشیآء اسألک باسمک الّذی به انکسر ظهر الأصنام بأن تجعلنی ناطقاً بذکرک و ذاکراً بین خلقک ثمّ ایّدنی علی خدمة امرک انّک انت المقتدر علی ما تشآء لا اله الّا انت العلیم الحکیم

ان یا علی اذا ارتفع نعیق ناعق فی هناک دعه بنفسه و توجّه بقلبک الی افق ظهور ربّک العزیز الحمید کذلک جری اسمک من لسان المظلوم و نزّل لک ما یبقی به اسمک بین السّموات و الأرضین

و نذکر من سمّی بالبآء و الرّآء ثمّ الرّآء و الکاف (سیّد آقا بزرک) لیأخذه جذب آیات ربّه علی شأن یقوم و ینادی تاللّه قد ظهر المحبوب و اتی الرّحمن بعرشه العظیم قل یا قوم لا تضیّعوا امر اللّه بینکم دعوا ما عندکم و خذوا ما اتاکم من لدی اللّه ربّ العالمین هذا یوم لا تنفعکم خزائن العالم و لا اعانة الأمم توکّلوا علی اللّه و توجّهوا الی افقه المنیر کذلک یعلّمک ربّک لتذکره بین عباده و تکون من الرّاسخین

توجّه وجه القدم الی ارض النّون و یذکر الّذین آمنوا باللّه ربّ ما کان و ما یکون یا محمّد (شیخ محمّد) ان افرح بما یذکرک الفرد الأحد من هذا المقام الأعلی لتقوم علی ذکر مولاک الّذی سجن فی سبیل اللّه المهیمن القیّوم قل تاللّه قد جعل اللّه السّجن قصراً من الیاقوت و ینطق فیه مالک الملکوت انّه لا اله الّا انا العزیز المحبوب کن مستقیماً علی حبّ مولاک لأنّ النّاعق ینعق بین العباد دعه بنفسه و تمسّک بحبل اللّه ربّ الغیب و الشّهود کذلک جری من قلم الرّحمن مآء الحیوان ان اشرب و قل لک الحمد یا اله العالم و لک الشّکر یا مالک الوجود

ان یا محمود یذکرک ربّک من هذا المقام المحمود و ینادیک بندآء لو یجد من فی الوجود عرفه لیدعنّ ما عندهم و یطیرنّ فی هوآء محبّة ربّک العزیز الودود اذا فزت بآیات اللّه ان احفظها ثمّ اقرأها فی اللّیالی و الأیّام لعمر اللّه تستضیء بها الآفاق و تستنیر بها القلوب ایّاک ان تحزنک شؤونات العالم کن ناظراً فی کلّ الأحوال الی هذا الأفق الّذی منه ینادی الاسم الأعظم الملک للّه مالک الملوک قل یا عباد الرّحمن هل بینکم من ذی سمع لیسمع ندآء اللّه و هل بینکم من ذی بصر لینظر ما ظهر فی یوم الموعود قل انّه یکتب لمن اراد اجر لقائه کذلک قضی الأمر فی لوح محفوظ کم من عبد تقرّب و ما فاز و کم من عبد فاز باللّقآء اذ کان فی مقام بعید کذلک یعلّمکم اللّه فضلاً من عنده انّه لهو العلیم الحکیم

انّا نذکر الّذین آمنوا باللّه فی ارض زیّنت باسم المیم (مازندران) فی هذا اللّوح المنیع یا اهل المیم و الرّآء ان افرحوا بذکر اللّه و توجّهوا بقلوب نورآء الی مشرق الطّور الّذی فیه ینادی مالک الظّهور الملک للّه الفرد الواحد العلیم الخبیر انّا نذکر الّذین شربوا رحیق الوحی و فازوا بعرفان اللّه فی هذا الفجر المنیر طوبی لکم بما سمعتم و اقبلتم و آمنتم باللّه ربّ العالمین انتم فی مقاعدکم و لسان المظلوم یذکرکم من هذا المقرّ الّذی یطوفه الملأ الأعلی ثمّ اهل مدائن الأسمآء و الّذین یطوفون حول عرش عظیم هنیئاً لکم و مریئاً لکم یا اصفیآء اللّه و احبّائه طوبی لوجوهکم بما توجّهت و لقلوبکم بما اقبلت و لنفوسکم بما طارت و لعیونکم بما رأت و لألسنکم بما نطقت بثنآء اللّه الملک الحقّ المبین انّا نوصیکم بالاستقامة علی امر اللّه لأنّها تنفعکم فی الدّنیا و الآخرة انّ ربّکم الرّحمن لهو العلیم خذوا کأس الحیوان باسمی الرّحمن رغماً للّذین کفروا بالبرهان اذ ظهر من لدی اللّه العزیز الجمیل ثمّ اشربوا منه تارةً باسمه و طوراً بذکری البدیع المنیع کذلک یذکرکم من سجن فی سبیل اللّه و کذلک یذکّرکم من استقرّ علی هذا المقام الکریم البهآء علیکم من لدی اللّه مقصود العارفین و الحمد للّه ربّ العالمین

روحی لحبّکم الفدآء و لخدمتکم الفدآء بعد از زیارت کتاب آن حضرت که فی‌الحقیقه مطلع سرور و مشرق ابتهاج بود لدی العرش حاضر و جمیع تلقاء وجه عرض شد و فی‌الحقیقه نفحات محبوبه از آن نامهٔ مبارکه در هبوب بود دیگر احتیاج دلیل و برهان نیست نفس آیات منزلهٔ از سماء مشیّت الهیّه شاهد و گواهست بر فضل اکبر و عنایت کبری لذا باید در کلّ احیان بکمال فرح و سرور محبوب امکان را ستایش نمائید این عبد که بعد از نزول آیات منیعه بزبان کلیل عوض آن حضرت نیستی و فنا و عدم استحقاق این عباد عطایای لایحصیهٔ الهیّه را اظهار نمودم و بصدهزار لسان شکر مینمایم محبوب عالم را چه که کمال الطاف نسبت بآن حضرت ظاهر فرمود انّ الخادم یشکره بلسان کلّ الأشیآء و ذرّات العالم و رمول البیدآء و بصدهزار عجز و نیاز استدعا مینمایم که لدی اللّه مقبول واقع شود باری فضل حقّ نسبت بآن جناب زیاده از ذکر این فانی بوده و خواهد

بود و بهر یک از اسامی که در نامهٔ آن حضرت بود واحداً بعد واحد آیات بدیعهٔ منیعه از سماء عنایت رحمانیّه نازل و ارسال شد انشآءاللّه بصاحبانش برسد تا از سلسبیل وحی بنوشند و از کوثر بیان رحمن قسمت برند هنیئاً لهم و از برای بعضی از نفوس مذکوره الواح الهیّه متتابعاً مترادفاً رفته و مخصوص جناب ملّا علی جان یک لوح بدیع منیع از سماء بیان نازل و از قبل ارسال شد ولکن عجبست از بعضی از نفوس که در اخذ الواح مخصوص احبّای الهی بسیار ساعی و جاهدند و بعد از اخذ بعضی میرسانند و بعضی نگاه میدارند از حقّ میطلبم کل را بدیانت و امانت موفّق فرماید فآه آه ثمّ آه آه عین الخادم تبکی بما ورد علی هیکل الأمانة بین البریّة لو کنت مأذوناً لذکرت ما ینوح به العالم ولکن استر و اصبر انّ ربّی لهو السّتّار الصّبّار الغفور الکریم

و عرض دیگر آنکه جواب عریضهٔ مانکجی صاحب از سماء مشیّت نازل و ارسال شد و چون بلسان پارسی نازل شده شاید در بعضی اثر نماید و ثمر آن ظاهر شود این عبد از روی آن سوادی بخطّ نسق نوشته و ارسال داشت که هر یک از دوستان بخواهند از روی آن سواد بردارند تا اصل لوح بی نقص و عیب بصاحبش برسد باری اگر سواد آن نوشته شود و تصحیح شود و ببعضی داده شود شاید ثمر نماید ولکن در جمیع احوال بمقتضای حکمت عمل فرمائید قسم بعرف قمیص که اگر جمیع ناس مستعدّ بودند همین یک لوح کفایت مینمود

و اینکه مرقوم داشته بودید که جهرةً حرکت فرمائید و یا در ستر باشید تلقاء عرش عرض شد فرمودند ستر بهتر است و آسوده‌ترید عجبست که هنوز مردم مطّلع نشده‌اند که مطلع وحی الهی و مشرق امر ربّانی مقصودش فساد و نزاع و جدال نبوده و نیست ای‌کاش عرف ارادهٔ حقّ را اقلّ من سمّ الابرة ادراک مینمودند در این صورت یقین مینمودند که آنچه اراده فرموده اعزّ از کبریت احمر و اعلی عمّا خلق فی الأرض بوده چون بوئی از گلزار ارادهٔ حقّ نبرده‌اند اینست که خوفاً لأنفسهم متعرّض اولیای حقّ شده و میشوند در جمیع امور و احوال ناظر بحکمت باشید و شایسته نیست نسبت بدولت حال احدی بکلمهٔ نالایقه تکلّم نماید فی‌الحقیقه با اعراض علما و قساوتی که آن نفوس را اخذ نموده حضرت سلطان بسیار خوب سلوک فرموده در هر صورت دولت رعایت اهل ملّت را مینماید چه که ارتکاب امری که سبب ضوضاء عامّهٔ خلق شود نزد دولت مقبول نبوده و نیست چه که باید حفظ تخت و بخت خود نماید این قدر معلوم آن جناب بوده که در منظر اکبر ذکر سلطان بنیکوئی شده اگر یکی از این علمای مظلوم سلطان میشد آن وقت قدر همهٔ سلاطین نزد شما معلوم و واضح میگشت کاش شیخ حسین ظالم و مظلوم شیراز را میدیدید یکی اسمش مظلوم که صدهزار ظالم پناه برده و میبرد بخدا از شرّ او و ظلم او کذلک یکلّمک ربّک و یمزح لتفرح و یفرح کلّ عبد بصیر انتهی

و اینکه در بارهٔ محمّد تقی نوشته بودید بلی چند یومی بساحت اقدس وارد و مشرّف شد و در هنگام رجوع مخصوص باو فرمودند که متوجّه باش تا شیاطین ترا از علّیّین بسجّین نبرند یعنی مضمون کلام مبارک این بود و حال این عبد امیدوار است که راجع شود اگر کسی او را دید بگوید تو بندهٔ خدا و من بندهٔ خدا با کمال فقر و نیستی میگویم که قسم بآفتاب تقدیس که بر تو مشتبه شد و فریب خوردی و از تو میطلبم که رجوع نمائی و چندی در آن ارض با آن نفوس معاشرت کنی ولکن با کمال بصیرت باشی تا بر تو معلوم شود آنچه بر تو مجهولست الیوم آن مرتبه رفتی ولکن ملتفت نشدی این عبد دوازده سنه با او بوده و بامر حقّ بخدمت او مشغول یا لیت کنت معی و عرفت ما عرفته و این چند کلمه للّه ذکر شد که شاید رحیق اصفی را تبدیل ننمائی و بکأس غبرا معاوضه نکنی و الأمر بید اللّه یسقی و یمنع انّه لهو المقتدر علی ما یشآء

و اینکه مرقوم فرموده بودید اگر عرایض قبل جواب دارد ارسال شود آنچه از سماء عنایت نازل قبل و بعد و حین همه را کفایت خواهد نمود و اینکه مرقوم فرموده بودید که الواح ناریّه از برای بعضی آورده بود اگر همان الواح را صاحبانشان در آن تفکّر نمایند شهادت بر غفلت کاتب میدهند و ملتفت میشوند

و ذکر آقا علی عسکر و شیرعلی و میرزا که در آخر کتاب آن حضرت بود عرض شد و نسبت بهر یک عنایات الهیّه ظاهر و مشرق نسأل اللّه بأن یؤیّدهم و یوفّقهم و یرزقهم خیر ما عنده انّه لهو المعطی الکریم

حسب الأمر آنکه در ستر امور و ارسال پوسته بسیار جهد نمائید چه اگر شیاطین داخل و خارج مطّلع شوند که از ساحت اقدس اخبار میرسد البتّه فساد نمایند و شاید بعضی اظهار خدمت بخیالشان خطور نماید و ببعضی از امرا و وزرا اخبار دهند که شاید مقرّب شوند در هر حال ستر لازم و واجبست و تأخیر جواب عرایض را سبب کلّی این بوده و خواهد بود انتهی اگر قسمی شود این فقره مستور ماند همیشه الواح منیعهٔ بدیعه مخصوص دوستان ارسال شود

عرض دیگر آنکه خدمت دوستان الهی یعنی نفوسی که بافق اعلی ناظرند و از رحیق استقامت آشامیده‌اند هر یک را از قبل این خادم فانی تکبیر ابدع اعلی برسانید ابن جناب عط علیه و علی ابیه بهآء اللّه که ذکرش در کتاب آن حضرت بود تکبیر لایحصی از این عبد معلّق بالطاف آن حضرت است و همچنین جناب کربلائی مهدی و سایر دوستان علیهم بهآء الرّحمن و البهآء الأبهی علی حضرتکم و علی من معکم اهل سرادق عصمت ربّانیّه بابدع اذکار و اعلاها و ابهاها آن حضرت را ذاکر و بتکبیر امنع اقدس مکبّر و همچنین دوستان ارض سجن کلّاً و طرّاً عرض خلوص خدمت آن حضرت معروض میدارند

خادم

فی ۲۵ رمضان سنة ۱۲۹۵

[یادداشت]

۱ ارقام ۲ و ۵ و ۱ بر طبق حساب ابجد بترتیب معادل عددی حروف "ب" و "ه" و "الف" است که مجموع آنها کلمه "بها" را تشکیل میدهد. ↩

۲ ارقام ۲ و ۵ و ۱ بر طبق حساب ابجد بترتیب معادل عددی حروف "ب" و "ه" و "الف" است که مجموع آنها کلمه "بها" را تشکیل میدهد. ↩

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۵ ژانویه ۲۰۲۳، ساعت ۱:۰۰ بعد از ظهر